

Er blijkt derhalve in de praktijk sprake te zijn van een zeker spanningsveld tussen het zoeken naar eenheid in het door de belastingdienst te voeren beleid én het recht doen aan de (ongelijke) belangen van burgers. Welke visie uiteindelijk als de enig juiste wordt geaccepteerd, is niet altijd met zekerheid te voorspellen. Indien partijen er niet in slagen overeenstemming te bereiken, dan beslist de rechter.^{269 270} Klap wijst in dit verband op een "concurrente" oordeelsvorming tussen de rechter en het bestuur (in casu de belastingdienst).²⁷¹

De gevoerde discussie tussen de belastingbetaler en de belastingdienst kan een grimmig verloop krijgen als er grote financiële belangen op het spel staan. Vooral in dergelijk gevallen zal ieder der partijen zijn uiterste best doen de ander te overtuigen van diens ongelijk. Het krijgen van het eigen gelijk is immers van belang voor de eigen financiële positie. Dit voorkomt voor de belastingbetaler de consequenties van het niet goed vervullen van fiscale en administratieve verplichtingen, zoals (hoge) naheffings- en navorderingsaanslagen c.q. boete- en strafsancties.²⁷² Anderzijds draagt de belastingdienst, als hij gelijk krijgt, bij aan een optimale belastingopbrengst, want het opleggen van aanslagen en boetes levert extra financiële middelen op voor de staatskas.²⁷³

Jammer genoeg is het niet zo dat de belastingbetaler in het belang van de overheid ook altijd zijn eigen belang herkent. Het probleem van de vage termen is dat deze het gevoel van een belangentegenstelling vergroten. Zij nodigen min of meer uit te zoeken naar die interpretatie die het beste past bij de eigen opvatting van partijen. In zekere zin heeft de belastingbetaler het recht om die uitleg te zoeken die, zijn inziens, het beste past bij zijn eigen maatschappelijke werkelijkheid. Daarop is de belastingwetgeving immers onder meer afgestemd. Het is niet wenselijk dat hij, aangaande de wetsinterpretatie, al te afhankelijk is van de informatieverstrekking van de belastingdienst. Deze informatieverstrekking behoort trouwens steeds objectief te zijn en toegespitst op de specifieke situatie van iedere belastingbetaler.²⁷⁴

2.5.1.4 De noodzakelijke fiscale deskundigheid en de factor tijd

Het gaat dus vaak om de enig juiste interpretatie van de belastingwetgeving; maar om die interpretatie te vinden, moeten alle partijen beschikken over voldoende fiscale deskundigheid en over voldoende tijd.²⁷⁵ Vooral de belastingambtenaar heeft deskundigheid en tijd nodig om een rechtvaardig antwoord te kunnen geven op de vragen die in de belastingpraktijk ontstaan en die inherent zijn aan de grote verscheidenheid aan

²⁶⁹ Zie hoofdstuk 3.8.

²⁷⁰ D.J. Hessing e.a.[4], blz. 27].

²⁷¹ A. Klap[5] : "Uiteindelijk is de beslissing dus terug te voeren op een keuze voor één van de mogelijke alternatieven, en ook al is die keuze goed gemotiveerd en alleszins redelijk, ze had ook anders kunnen uitvallen." (blz. 9, 36, 250 en 251)

²⁷² Zie de hoofdstukken 3.7.3.4 en 4.4.

²⁷³ Zie hoofdstuk 4.1..

²⁷⁴ Zie de hoofdstukken 3.6.3.1, 3.6.3.2, 3.6.4, 3.6.6, 3.7 en 4.2.

²⁷⁵ H.J. Hofstra[9, blz. 277]. Er moet zekerheid bestaan, zoals over de vragen: wie is belasting verschuldigd en waarover is belasting verschuldigd?

Mw.Mr. dr. G.L.J.J. Keulers

Mr. P.J.C. Adriaansen

Mw. Mr. M.L.W.P. Adriaansen

Burgemeester Snijdersstraat 7

6363 BG Wijndrade

Tel: 045 5244055

Fax: 045 5778996

Email: akvof@isaholland.com